

YÖNETMELİK

Tarım ve Kırsal Kalkınmayı Destekleme Kurumundan:

**TARIM VE KIRSAL KALKINMAYI DESTEKLEME KURUMUNCA 6183 SAYILI
AMME ALACAKLARININ TAHSİL USULÜ HAKKINDA KANUNA GÖRE
KULLANILACAK YETKİLERE İLİŞKİN YÖNETMELİK**

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı; 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunda belirtilen ve Hazine ve Maliye Bakanlığı ile diğer kamu kurum ve kuruluşları ve mercilerce kullanılan yetkilerin, süresi içinde ödenmeyen alacakların korunmasında, takip ve tahsilinde Tarım ve Kırsal Kalkınmayı Destekleme Kurumunca kullanılmasına ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik; 6183 sayılı Kanunda belirtilen ve Kanunun verdiği yetkilerin Tarım ve Kırsal Kalkınmayı Destekleme Kurumunca kullanılmasına ilişkin usul ve esasları kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik; 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında 4 üncü maddesi ve 4/5/2007 tarihli ve 5648 sayılı Tarım ve Kırsal Kalkınmayı Destekleme Hizmetleri Hakkında Kanunun 15 inci maddesinin dördüncü fıkrası hükümlerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Alacak: Kurumun sözleşmeden kaynaklanan alacaklarını ve bu alacaklardan doğan diğer alacaklarını,
 - b) Başkan: Tarım ve Kırsal Kalkınmayı Destekleme Kurumu Başkanı,
 - c) Borçlu: Kuruma borcu olan gerçek ve tüzel kişileri ve bunların kanuni temsilcileri veya mirasçıları, kefil, yabancı şahıs ve kurumlar temsilcilerini,
 - ç) Faydalanıcı: Proje başvurusu kabul edilen ve sözleşmesi imzalanan başvuru sahibini,
 - d) İl Koordinatörlüğü: Kurumun, illerde kurulan taşra teşkilatını,
 - e) İl Koordinatörü: Kurumun taşra teşkilatının en üst düzey yöneticisini,
 - f) Kanun: 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunu,
 - g) Kurum: Tarım ve Kırsal Kalkınmayı Destekleme Kurumunu,
 - ğ) Sözleşme: Faydalanıcı ile Kurum arasında yapılan hibe sözleşmesini,
 - h) Tahsil ünitesi: Kurum alacaklarının takip ve tahsil işlemlerini yürütmekle görevli birimini,
- ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Kurum Alacaklarının Korunmasına İlişkin Yetkiler

Teminat isteme

MADDE 5 – (1) Tahsil ünitesi alacağın teminatını teşkil etmek üzere, Kanunun 10 uncu maddesinde sayılan her türlü teminatı alabilir.

(2) Türkiye’de ikametgâhı bulunmayan borçlunun durumu, alacağın tahsilinin tehlikede olduğunu gösteriyorsa tahsil ünitesi kendisinden teminat isteyebilir.

(3) Gösterilen teminatın tahsil ünitesi tarafından yeterli ve uygun bulunmaması, sonradan kısmen ya da tamamen değerini kaybetmesi veya borç miktarının artması halinde, borçludan teminatını tamamlaması veya yerine başka bir teminat göstermesi istenir. Tahsil ünitesinin uygun görmesi halinde borçlu verdiği teminatı kısmen veya tamamen aynı değerde diğer bir teminatla değiştirebilir.

Şahsi kefalet

MADDE 6 – (1) Alacakların tahsili ile ilgili olarak Kanunun 10 uncu maddesinde belirtilen teminatı sağlayamayan borçluların muteber bir şahsı müteselsil kefil veya müşterek müteselsil borçlu olarak göstermesi halinde, şahsi kefaleti veya gösterilen şahsı kabul edip etmemeye tahsil ünitesi yetkilidir.

(2) Kefalet, noterden onaylı sözleşme ile tesis olur.

İhtiyati haciz

MADDE 7 – (1) İhtiyati haciz, Kanunun 13 üncü maddesinde belirtilen sebeplerin bulunması hâlinde, hiçbir süreye bağlı kalmaksızın İl Koordinatörünün kararıyla derhal uygulanır.

(2) İhtiyati haczin amacı Kurum alacağını teminat altına almak olup, tahsil ünitesince borçlunun menkul ve gayrimenkul malları ile diğer hak ve alacaklarının kaçırılmasına engel olunması ve ihtiyati haciz uygulamasından beklenen faydanın elde edilebilmesi için, fesih ya da geri alım kararı beklenilmeksizin ihtiyati haciz kararı alınabilir.

(3) Giyapta yapılan hacizler borçluya tebliğ edilir. Haklarında ihtiyati haciz uygulanan borçlular, haczin yapıldığı tarihten, giyapta yapılan hacizlerde ise haczin tebliğ tarihinden itibaren on beş gün içinde ihtiyati haczin sebebine idare mahkemesinde dava açabilir.

(4) İhtiyati hacze konu alacak için düzenlenen ödeme emrinin tebliğ edilmesi üzerine on beş günlük sürenin geçmesinden sonra düzenlenecek haciz varakasına istinaden ihtiyati haciz kati hacze çevrilir. İhtiyati haciz kat’i hacze dönüştürülmediği sürece, ihtiyaten haczedilen malların satılarak paraya çevrilmesi mümkün değildir. Ancak, ihtiyaten haczedilen malların bozulması, çürümesi gibi nedenlerle korunmasının mümkün olmadığı veya beklediği zaman önemli bir değer düşüklüğüne uğrayacağına anlaşılmaları hallerinde, bu mallar derhal paraya çevrilerek, elde edilen tutarlar teminat olarak muhafaza edilir.

(5) İhtiyati haciz, borçlu tarafından Kanunun 10 uncu maddesinin beşinci bendinde sayılan menkul mallar hariç aynı maddede sayılan teminatların verilmesi ve verilen teminatın tahsil ünitesi tarafından kabul edilmesi halinde,

ihiyati haciz tatbik edilmiş mallar üzerinden kaldırılarak teminat olarak gösterilen mallara haciz tatbik edilir.

(6) İhtiyaten haczolunan mallar istenildiği zaman para veya ayın olarak verilmek ve bu hususu temin için malların kıymetleri depo edilmek yahut tahsil ünitesinin bulunduğu mahalde ikametgâh sahibi bir şahıs müteselsil kefil gösterilmek şartıyla borçluya ve mal üçüncü şahıs yedinde haczolunmuşsa bir taahhüt senedi alınarak kendisine bırakılabilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Ödemeye İlişkin Hükümler, Tecil ve Taksitlendirme

Takip işlemlerine yetkili İl Koordinatörlüğü

MADDE 8 – (1) Kurumun sözleşme kaynaklı alacakları ve bu alacaklardan doğan diğer alacaklarına ait geri alım işlemlerine sözleşmenin imzalandığı İl Koordinatörlüğünce başlanır.

Niyabeten takip

MADDE 9 – (1) Borçlu veya malları başka mahallerde bulunduğu takdirde, takip işlemleri o mahaldeki ilgili İl Koordinatörlüğünce niyabeten yürütülür. İl Koordinatörlükleri bulunmayan mahallerde takipler Ek-1'deki liste uyarınca yapılır.

Borç bildirim mektubu

MADDE 10 – (1) Kurum tarafından takip ve tahsilatı kararlaştırılan ve vadesi belli olmayan alacaklarla ilgili olarak borcun bir ay içerisinde ödenmesi için borçluya borç bildirim mektubu gönderilir.

(2) Borç bildirim mektubunun tebliğ tarihinden itibaren hesaplanan bir aylık sürenin son günü Kurum alacağının vade tarihidir.

Ödeme yeri ve şekli

MADDE 11 – (1) Alacağın, Kurum tarafından belirtilen sürede, borçlu tarafından ödenmesi esastır.

(2) Ödeme, tahsil ünitesinin yetkili ve sorumlu personeli tarafından verilecek makbuz karşılığında elden veya Hazine ve Maliye Bakanlığından alınacak yetki çerçevesinde ilgili banka hesap numaralarına yapılır.

(3) Kurum, ödemenin Kanunun 41 inci maddesinde belirtilen ve Hazine ve Maliye Bakanlığı tarafından kabul edilen özel ödeme şekilleri kullanılmak suretiyle yapılması için düzenleme yapmaya yetkilidir. Bu yetki alacağın türü, ödeme zamanı ve bulunduğu safhalar itibarıyla topluca veya ayrı ayrı kullanılabilir.

Tecil ve taksitlendirme

MADDE 12 – (1) Alacağın vadesinde ödenmesi veya haczin tatbiki veyahut haczolunmuş malların paraya çevrilmesi, borçluyu çok zor duruma düşürecekse, borçlu tarafından yazı ile istenmiş ve teminat gösterilmiş olmak şartıyla, Kurum Başkanı veya Kurum Başkanının yetkili kılacağı Koordinatör/İl Koordinatörü tarafından Kanunun 48 inci maddesine göre tecil faizi alınarak 36 ayı geçmemek üzere borç tecil olunabilir.

(2) Tecil ve taksitlendirme taleplerinde istenilen bilgi ve belgeler on beş gün içerisinde tamamlanır. Bilgi ve belgelerin bu sürede tamamlanmaması halinde başvuru geçersiz sayılır. Sunulan bilgi ve belgelerin tam ve eksiksiz olmasından itibaren tecil ve taksitlendirme talebi bir ay içerisinde sonuçlandırılır.

(3) Tecil edilmesi için yazılı talepte bulunulan Kurum alacağının toplamı Kanunda belirtilen limiti aşmadığı takdirde teminat şartı aranmaz. Bu miktarın üzerindeki alacakların tecilinde gösterilmesi zorunlu teminat, bu limiti aşan kısmın yarısıdır.

(4) Tecil faizi, Hazine ve Maliye Bakanlığının belirlediği oranlarda uygulanır.

(5) Borçlu tarafından daha kısa bir süre önerilmemiş olması halinde, amme alacağının aylık olarak taksitlendirilmesi gerekir.

(6) Borçlunun talep dilekçesinde belirttiği taksit süresinden daha uzun taksit süresi verilemez.

(7) Taksit tutarları belirlenirken ödemesiz aya yer verilemez.

(8) Taksit tutarlarında mutlaka eşit olma şartı aranmaz.

(9) Tecilde ödemeler, borç aslı ve ferilerine orantılı olarak mahsup edilir.

(10) Tecil şartlarına uyulmaması, değerini kaybeden teminatın veya mahcuz malların tamamlanmaması ya da yerlerine başkalarının gösterilmemesi hâllerinde alacak muaccel olur.

(11) Tecilin bozulması durumunda, tecil ve taksitlendirme işlemi yapılmamış sayılır ve tecil ve taksitlendirme işlemi kapsamında tahsil edilen alacaklar, ödeme tarihleri baz alınarak gecikme zammı ve anaparadan mahsup edilir.

(12) Tecil ve taksitlendirilmiş borçların onuncu fıkra kapsamında ihlal edilmesi durumunda tecil şartlarını ihlal eden borçlu tarafından tahsil ünitesine, tecilin geçerli sayılması ve yeniden yapılması talebi ile başvurulması halinde gerekli değerlendirme yapılarak tecilin geçerli sayılmasına karar verilebilir. Daha evvel tecil edilen bir borca karşılık yapılan ödemelerin tecilli sayılması ve kalan tutarın da belirlenen bir plan dâhilinde ödenmesine izin verilmesi anlamına gelen tecilin geçerli sayılması uygulamasında, tecil faizi geçerli sayılan tecil için yapılmış ilk müracaat tarihi esas alınarak hesaplanır.

Gecikme zammı

MADDE 13 – (1) Kurum alacaklarının ödeme müddeti içinde ödenmeyen kısmına vadenin bitim tarihinden itibaren ödeme tarihine kadar geçen süreye Kanunun 51 inci maddesi uyarınca gecikme zammı uygulanır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Alacakların Cebren Tahsiline İlişkin Yetkiler

Ödeme emri

MADDE 14 – (1) Kurum alacağını vadesinde ödemeyenlere, on beş gün içinde borçlarını ödemeleri veya mal bildiriminde bulunmaları lüzumu ödeme emri ile tebliğ olunur.

(2) Ödeme emrinde asıl borcun ve buna bağlı hak ve borçların mahiyeti ve miktarı, nereye ödeneceği, süresinde ödenmediği veya mal bildiriminde bulunulmadığı takdirde borcun cebren tahsil ve borçlunun mal bildiriminde bulununcaya kadar üç ayı geçmemek üzere hapis ile tazyik olacağı, gerçeğe aykırı mal bildiriminde bulunduğu takdirde hapis ile cezalandırılacağı bildirilir. Ayrıca borçlunun, Kanunun 114 üncü maddesindeki vazifeleri ve bu vazifeleri yerine getirmedeği takdirde hakkında tatbik edilecek olan ceza ödeme emrinde kendisine bildirilir.

(3) Kendisine ödeme emri tebliğ olunan şahıs, böyle bir borcu olmadığı veya kısmen ödediği veya zamanaşımına uğradığı iddiası ile tebliğ tarihinden itibaren on beş gün içinde idare mahkemesine dava açabilir. Bu hususa ödeme emri ile borçluya bildirilir.

(4) Ödeme emri ile istenilen alacağın tamamına yürütmeyi durdurma talepli dava açılması durumunda mahkeme tarafından yürütmeyi durdurma kararı verilmediği sürece takip ve tahsil işlemleri devam eder.

Mal bildirimi

MADDE 15 – (1) Kendisine ödeme emri tebliğ edilen borçlu, on beş günlük süre içinde, borcunu ödemek veya mal bildiriminde bulunmak zorundadır. Mal bildirimi, borçlunun gerek kendisinde, gerekse üçüncü şahıslar elinde bulunan mal, alacak ve haklarından borcuna yetecek miktarın, nev'ini, mahiyetini, vasfını, değerini ve her türlü gelirlerini veya haczi kabil mal veya geliri bulunmadığını ve yaşayış tarzına göre geçim kaynaklarını ve buna nazaran borcunu ne suretle ödeyebileceğini yazılı veya sözlü olarak tahsil ünitesine bildirmesidir. Mal bildiriminin borçlu tarafından sözlü olarak yapılması halinde, tahsil ünitesi personeli ile borçlu arasında tutanak düzenlenir ve imzalanır.

(2) Mal bildiriminde malı olmadığını belirten veyahut borca yetecek kadar mal göstermemiş olan borçlu, sonradan edindiği malları ve gelirindeki artmaları, edinme ve artma tarihinden başlayarak on beş gün içinde tahsil ünitesine bildirmeye mecburdur. Bildirmeyenler hakkında Kanunun 112 nci maddesi gereğince suç duyurusunda bulunulur.

(3) Ödeme emri ile istenilen alacağın tamamına yürütmeyi durdurma talepli dava açılması durumunda mal bildiriminde bulunma süresi ilk derece mahkemesinin nihai kararına kadar uzar.

Mal bildiriminde bulunulmaması

MADDE 16 – (1) Kendisine ödeme emri tebliğ edilen borçlunun on beş günlük süre içinde borcunu ödememesi ve mal bildiriminde de bulunulmaması halinde, tahsil ünitesi tarafından hakkında hapsen tazyik kararının alınmasını sağlamak amacıyla, gerekli bilgi ve belgeler ile İcra Hâkimliğine yazılı talepte bulunulur.

Teminatlı alacaklarda takip

MADDE 17 – (1) Karşılığında teminat gösterilmiş bulunan alacak vadesinde ödenmediği takdirde, borcun on beş gün içinde ödenmesi, aksi halde teminatın paraya çevrileceği veya diğer şekillerle cebren tahsile devam olunacağı borçluya bildirilir. On beş gün içinde borç ödenmediği takdirde teminat Kanun hükümlerine göre paraya çevrilerek alacak tahsil edilir.

Kefilin takibi

MADDE 18 – (1) Asıl borçludan takip ve tahsili gereken alacağın şahsi kefilden müştereken ve müteselsilen aranılması gerektiğinden, bu alacağın takibine asıl borçlu ile birlikte eş zamanlı olarak kefil hakkında da başlanır. Bu takibe, Kanunun 56 ncı maddesine dayanılarak hazırlanan bir yazının kefile, alma haberli tebliği suretiyle başlanır. Yazı ile verilen on beş günlük süre içerisinde ödeme yapılmaması halinde, Kanunun 62 ve devam eden maddelerine göre işlem yapılır.

Mal varlığı araştırması

MADDE 19 – (1) Kurum alacaklarının takibinde haczolunacak malların tespiti amacıyla yapılacak mal varlığı araştırmasının şekli, alanı ve kapsamı ile araştırma yapılacak alacağın türü ve tutarı Kurum tarafından belirlenir.

Haciz varakasını imzalama yetkisi

MADDE 20 – (1) Haciz işlemleri, İl Koordinatörünce onaylanan haciz varakasına dayanılarak yapılır.

Haciz ve satış

MADDE 21 – (1) Borçlunun mal bildiriminde gösterilen veya tahsil ünitesi tarafından tespit edilen borçlu veya üçüncü şahıslar elindeki menkul ve gayrimenkullerinden, alacak ve hakları Kanun hükümlerine göre haczedilir.

(2) Haczedilen her türlü mal satılarak paraya çevrilir.

(3) Satıştan elde edilen bedelden, takip masrafları ve takip edilen alacak düşüldükten sonra geriye kalan kısım borçlunun ödeme zamanı gelmiş veya muaccel hale gelmiş diğer borçlarına mahsup edilir.

Üçüncü şahıslardaki menkul malların, alacak ve hakların haczi

MADDE 22 – (1) Kanunun 79 uncu maddesine istinaden düzenlenen haciz bildirimleri alacaklı tahsil ünitesince posta veya memur eliyle tebliğ edilebilir.

(2) Kendisine haciz bildirisi tebliğ edilen üçüncü şahıs; borcu olmadığı veya malın yedinde bulunmadığı veya haczin tebliğinden önce borcun ödendiği veya malın tüketildiği ya da kusuru olmaksızın telef olduğu veya alacağın borçluya veya emrettiği yere verilmiş olduğu gibi bir iddiada ise durumu, haciz bildirisinin kendisine tebliğinden itibaren yedi gün içinde tahsil ünitesine yazılı olarak bildirmek zorundadır. Üçüncü şahsın süresinde itiraz etmemesi halinde, mal elinde ve borç zimmetinde sayılır ve hakkında Kanun hükümleri uygulanır.

(3) Tahsil ünitesince düzenlenen haciz bildirimleri, Kurum borçlusunun hak ve alacaklarının bulunabileceği bankaların şubelerine doğrudan veya ilgili birim aracılığı ile tebliğ edilebileceği gibi Hazine ve Maliye Bakanlığınca belirlenen tutarın üzerindeki alacaklar için Hazine ve Maliye Bakanlığından yetki almak suretiyle doğrudan bankaların genel müdürlüklerine de tebliğ edilebilir. Haciz bildirisi bankanın genel müdürlüğüne de tebliğ edilmiş ise tüm şubelerini kapsayacak şekilde beyanda bulunma yükümlülüğü bankanın genel müdürlüğüne aittir.

Menkul mallarda değerlendirme

MADDE 23 – (1) Mahcuz menkul mallara haczi yapan tahsil ünitesi personeli tarafından değer biçilir, borçlunun müracaatı üzerine veya tahsil ünitesince lüzum görüldüğü takdirde bilirkişiden alınacak mütalaaya göre yeni bir değer tespiti yapılabilir.

Menkul mal satış ilanı

MADDE 24 – (1) Tahsil ünitesi, satılacak menkul malın niteliğini, cinsini, türünü, özelliklerini, satışa esas tutarını ve diğer satış şartlarını dikkate alarak uygun göreceği araçlar ile açık artırma tarihinden en az on beş gün önceden başlamak suretiyle ilan eder.

(2) Bozulma, çürüme ve benzeri sebeplerle muhafazasına imkân olmayan veyahut beklediği takdirde mühim bir değer düşüklüğüne uğraması muhtemel bulunan malların paraya çevrilmesine derhal başlanabilir.

Menkul malların muhafazası, koruyacak olanların mecburiyet ve mesuliyetleri

MADDE 25 – (1) Mahcuz mallar tahsil ünitesi tarafından uygun görülen yerlerde muhafaza edilir.

(2) Haczedilen para, kıymetli maden, mücevher, ticari senet, hisse senedi ve tahvil gibi menkul mallar kaybolmalarını ve değiştirilmelerini önleyecek tedbirler alınarak tahsil ünitesince muhafaza olunur. Sair menkul mallar uygun bir yerde muhafaza altına alınır veya güvenilir bir şahsa veyahut güvenilir bir şahsın kefaleti altında borçlunun veya zilyedin kendisinde bırakılır.

(3) Borçlular, zilyedler, güvenciler Kanunun 82 nci maddesi gereğince kendilerine bırakılan malları, tahsil ünitesince yapılacak ilk talep üzerine derhal ve kendilerine teslim edildiği zamanki durumları ile geri vermek mecburiyetindedirler. Bu mecburiyeti yerine getirmeyenler, haklarında yapılacak ceza takibinden başka, bu malların kendilerine atfolunamayacak bir sebepten dolayı telef veya zayi olduğunu ispat edemedikleri takdirde, geri verilmeyen malların değerleri tutarınca borçlu sayılıp Kanun hükümleri gereğince takip olunurlar.

Gayrimenkullerde değer tespiti

MADDE 26 – (1) Satışa çıkarılacak gayrimenkullere bilirkişinin mütalaası alınmak suretiyle satış komisyonu tarafından değer biçilir. Gayrimenkul satış komisyonu, bilirkişinin mütalaasını kabul edip etmemekte serbesttir.

Gayrimenkul satış ilanı

MADDE 27 – (1) Tahsil ünitesi, gayrimenkul satışını, açık artırma tarihinden en az on beş gün önce başlamak koşuluyla ilan eder.

(2) Kurum, yapılacak ilanların yer, süre ve usullerine ilişkin yapılacak olan belirlemelerde Hazine ve Maliye Bakanlığının gayrimenkul satış ilanlarında yer, süre ve şekillere ilişkin yapmış olduğu belirlemelere aykırı olmamak koşuluyla belirleme yapabilir.

Satış komisyonları

MADDE 28 – (1) Tahsil ünitesince, mahcuz menkul ve gayrimenkullerin satış işlemlerini yapmak üzere Kanun uyarınca satış komisyonları kurulur.

BEŞİNCİ BÖLÜM

İflas Yoluyla Takip ve Konkordato

İflas yoluyla takip

MADDE 29 – (1) Alacakların tahsili için açılmış bulunan takibin, 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu hükümleri kapsamında iflas yolu ile takibe dönüştürülmesi, alacaklı tahsil ünitesince istenebilir.

Konkordato

MADDE 30 – (1) Amme idaresi tarafından iflas talebinde bulunulsa dahi tasdik edilen konkordato amme alacakları için mecburi değildir.

(2) Konkordato kararı tasdik edilen borçlu hakkında ihtiyati haciz kararları uygulanmaz, hiçbir takip yapılamaz ve evvelce yapılmış takipler durur.

(3) Konkordatoda bir takip muamelesi ile kesilebilen zamanaşımı ve hak düşüren müddetler işlemez.

ALTINCI BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Zamanaşımı

MADDE 31 – (1) Kurum alacağı, vadesinin rastladığı takvim yılını takip eden takvim yılı başından itibaren beş yıl içinde tahsil edilmezse zamanaşımına uğrar. Zamanaşımından sonra borçlu tarafından rızaen yapılan ödemeler kabul olunur.

(2) Zamanaşımı süresinin hesaplanmasında Kanunun 103 üncü maddesinde belirtilen zamanaşımını kesen haller ve Kanunun 104 üncü maddesinde belirtilen zamanaşımını durduran haller tahsil ünitesince dikkate alınır.

Tahsil imkânsızlığı ve zamanaşımı sebebiyle terkin

MADDE 32 – (1) Kanunun 106 ncı maddesi kapsamında yapılacak terkin işlemlerinde, Kurum Başkanı veya Kurum Başkanının yetkili kılacağı İl Koordinatörü yetkilidir.

(2) Tahsili zamanaşımına uğrayan Kurum alacaklarının terkin edilmesiyle ilgili işlemlerde, alacağın zamanaşımına uğradığına ilişkin tespit ve terkin için hazırlanacak cetvel İl Koordinatörlükleri tarafından hazırlanır, ancak bu alacakların Kurum kayıtlarından çıkarılmasına ilişkin onay işlemleri Kurum Başkanı veya Kurum Başkanının merkezde yetki vereceği makam tarafından gerçekleştirilir.

Sırrın ifşası

MADDE 33 – (1) Bu Yönetmeliğin tatbikinde vazifeli bulunan kimseler, bu vazifeleri dolayısıyla amme borçlusunun ve onunla ilgili kimselerin şahıslarına, mesleklerine, işlerine, muamele ve hesap durumlarına ait öğrendikleri sırlarla, gizli kalması lazım gelen diğer hususları ifşa ettikleri takdirde 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 239 uncu maddesine göre cezalandırılır.

Artırmalara katılamayacak olanlar

MADDE 34 – (1) Tahsil ünitesince Kanun gereğince paraya çevrilecek malların artırmasına, tahsil ünitesi çalışanları, ne kendi adlarına ne de diğer kimseler ad ve hesabına katılamayacakları ve bu artırmalardan mal satın alamayacakları gibi bu malları üçüncü şahıslar aracılığıyla veya üçüncü şahıslara satın aldırıp onlardan beş yıl süre ile teferruğ suretiyle dahi satın alamazlar; her ne suretle olursa olsun iktisap edemezler. Bu yasak, bunların eşlerini ve üçüncü derece de dâhil olmak üzere bu dereceye kadar kan ve sıhrı hısımlarını da kapsar. Bu yasak durumların tespiti halinde, Kanunun 99 uncu maddesine göre ihalenin feshi istenebilir.

Suçların takibine ilişkin ihbarda bulunma yükümlülüğü

MADDE 35 – (1) Kanunun 110 ila 114 üncü maddelerinde yazılı suçların ihbarı, ilgili İl Koordinatörlüğü tarafından Cumhuriyet Savcılığına yapılır.

Kimlik belgesi

MADDE 36 – (1) Tahsil ile görevli personele, görevleri sırasında ilgililere gösterilmek üzere Kurumca onaylı, soğuk damgalı, fotoğraflı ve sıra numaralı, üzerinde yetkileri belirtilen kimlik belgesi verilir.

Tebliğat usulleri

MADDE 37 – (1) Aksine hüküm bulunmadıkça Kanunda yazılı sürelerin hesaplanmasında ve tebliğlerin yapılmasında 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu hükümleri uygulanır.

Yönetmelikte hüküm bulunmayan haller

MADDE 38 – (1) Bu Yönetmelikte düzenlenmeyen hallerde Kanun, Kanunun uygulanmasına ilişkin Kurum tarafından yapılan düzenlemeler ile Hazine ve Maliye Bakanlığınca yayımlanan düzenlemelerde yer alan hükümler uygulanır.

Yürürlük

MADDE 39 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 40 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Tarım ve Kırsal Kalkınmayı Destekleme Kurumu Başkanı yürütür.

[Eki için tıklayınız](#)